

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety krakowskiej)

Z powodu zbliżającej się wojny ofiarowali się:

a) C. k. profesor patologii na uniwersytecie i dyrektor patologicznej kliniki Dr. *Karol Giewski* w Krakowie do bezpłatnego zarządu wojskowego szpitalu dla ranionych w Krakowie;

b) Dr. medycyny i chirurgii *Leonard Voigt* w Krakowie do bezpłatnych usług w tutejszych szpitalach wojskowych;

c) W. *Jan Janoszyk*, prywatny lekarz w Brzesku do bezpłatnego użyczenia lokalu dla 10 do 12 chorych żołnierzy w swoim własnym domu, do bezpłatnego ich pielęgnowania i dostarczania potrzebnych lekarstw;

d) *gmina izraelicka* w Rzeszowie do bezpłatnego odstąpienia własnego piątrowego domu szpitalnego wraz z ogrodem i oficynami dla c. k. wojska, a umieszczeni tamże lekarze pp. *Blum* i *Rotter* do bezpłatnego pielęgnowania umieszczonych tamże chorych żołnierzy;

e) c. k. profesor gimnazyalny W. *Bronisław Trzaskowski* do odstąpienia szóstej części swojej płacy zacząwszy od 1. czerwca r. b. na czas nadzwyczajnych wydatków państwa;

f) Właściciel domu W. *Maurycy Unger* w Andrychowie do bezpłatnego odstąpienia swojej realności tamże na szpital dla c. k. armii i do pielęgnowania trzech ranionych wojowników własnym kosztem.

Te patryotyczne ofiary podaje się z wyrazem najgorętszego podziękowania i należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Z Prezydium c. k. komisji namiestniczej.

Kraków, 2. czerwca 1866.

Wiedeń. 30. maja. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 65. Ustawa z 25. maja 1866 względem rozpisania pożyczki przymusowej w Królestwie Lombardo weneckiem w kwocie 12 milionów złotych w walucie austriackiej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 4. czerwca.

W sprawie mającej zebrać się konferencji zasługuje na uwagę następujące zdanie w „Wiener Abendpost“ z 2. b. m.: „Zaproszenie na kongres nastąpiło ostatnimi dniami całej prasie europejskiej główny temat do rozpraw. W ogóle jest rezultat tych rozpraw taki, że zebranie się kongresu potrzeba na wszelki sposób uważać za skuteczny środek do spokojnego załatwienia kwestyi bieżących. My z naszej strony przyłączylibyśmy się bezwarunkowo do tego zdania, gdybyśmy wiedzieli dokładnie, iż ze strony żadnego z zaproszonych mocarstw, ani też dla żadnego z nich nie jest projektowanem powiększenie terytoryalne lub w ogóle jakiegokolwiek rozszerzenie potęgi.

„Debatte“ pisze: Odpowiedzi gabinetu wiedeńskiego na noty zbiorowe z 26. maja zostały wysłane dnia 31go z. m. Na konferencji reprezentować będą rządy ministrowie spraw zagranicznych, zatem hr. Mensdorff pojedzie także do Paryża. Obecność pp. ministrów przyczyni się wiele do przyspieszenia toku rozpraw. Nie jest wcale prawdą, że miano żądać zobowiązania się do wstrzymania poruszeń strategicznych.

„Norddeutsche allgemeine Zeitung“ nie wie co poseł sejmku związkowego niemieckiego na sejmie reprezentować ma. Najważniejsze części związku reprezentowane już są przez Austrię i Prusy; reprezentacja jednej części związku lub większości tej części, bo w tej części różne są odcienia, jest nieprawdą i sprzeciwia się konstytucyi związku. Mniejszość zostaje bez reprezentanta. Prusy przyzwalając na konferencje nie chciały podnieść tych zarzutów. „Norddeutsche allgemeine Zeitung“ sądzi jednak, iż wypadki te zbliżają rozpadnięcie się związku i tem mocniej wykazują potrzebę parlamentu niemieckiego.

Dzienniki berlińskie przywiązują niejakię znaczenie do pobytu w Berlinie francuzkiego pułkownika Kissa. Pułkownik ten przybył do Berlina w przeszłym tygodniu, bawił cały dzień, odwiedził posła francuzkiego i inne znakomite osoby i powrócił wieczorem do Paryża.

Prusy przyjmując zaproszenie na konferencje bez żadnego zastrzeżenia podniosły tylko, iż obecne niebezpieczeństwo wojny wywołała nie sprawa Księstw, o którą Prusy wojny prowadzić nie zamyslały, lecz jedynie groźne uzbrojenie Austrii i Saxonii.

Z Paryża donoszą pod dn. 30. maja, iż gdy wszystkie mocarstwa przystąpiły na konferencje, zajmują się teraz oznaczeniem dnia,

w którym konferencje rozpocząć się mają. Ministrowie spraw zewnętrznych obowiązali się już do przybycia na konferencje.

„Oss. Triest.“ donosi pod dnem 30. maja, że w Ankonie według twierdzenia kapitana parowca angielskiego „Stromboli“ stoi tylko 7 okrętów należących do eskadry ewolucyjnej, pomiędzy temi dwa są pancerne. W ogóle nie widać w porcie Ankony żadnych poruszeń.

Król Wiktor Emanuel pisał do Cesarza Napoleona, iż zupełnie nie jest panem sytuacji we Włoszech. Armia się nie ruszy dopóki kongres skończony nie będzie.

Konferencja Księstw naddunajskich odroczyła swe posiedzenia aż do nadejścia urzędowego zawiadomienia o wstąpieniu na tron Księcia Hohenzollern.

Więść o podróży Księcia Napoleona do Berlina żadnej nie ma podstawy.

Książę Gorczaków oczekiwany jest w Paryżu w dniu 5. b. m.

Według „La France“ pierwsze posiedzenie konferencji odbyć się ma w końcu przyszłego tygodnia. Wszystkie odpowiedzi gabinetów na zaproszenie do konferencji zawierają zapewnienie, iż zarządzą właściwe środki ku wstrzymaniu wszelkich kroków nieprzyjacielskich, aż do nadejścia ostatecznej decyzji. Hr. Bismark za kilka dni do Paryża przybyć ma.

Dziennik „Liberté“ ogłosił telegram z Florencji według którego ministeryum tamtejsze postanowiło nową emisję biletów bankowych w wysokości 250 milionów franków.

„La Presse“ mniema, iż Cesarz Napoleon sam przyjdować będzie w konferencji. Drouin de Lhuys miałby być drugim pełnomocnikiem Francji. Cała ta jednak wiadomość zdaje się być domysłem p. Cuchevel-Clarigny, obecnego redaktora „Pressy.“

W Paryżu wyjść ma broszura z rekapitulacją projektów do kompensat o których mówiono. Projekta te wychodzą od p. Persignego; rządowi cesarskiemu mają one być zupełnie obcemi.

Ze Stambułu donoszą pod dn. 26. z. m., że minister wojny Abdul Kerim Basza, który jechał już do Warny i Szumli, by objąć dowództwo nad 40.000cznym korpusem mającym wkroczyć do Księstw Naddunajskich, został odwołany i przybył już napowrót do Konstantynopola. Były seraskier Riza Basza został mianowany wielkim mistrzem artylerji, Husni Basza komendantem wszystkich wojsk w Bosnii, Hercegowinie i na serbsko-tureckiej granicy, a Sefer Basza komendantem wzmocnionej załogi w Kandyi. Wiceadmirał Aoli Edken Basza odplynął parostatkiem Peikizafer na morze adryatyckie, by objąć dowództwo nad eskadrą, mającą krążyć u wybrzeża albańskiego. — Sprawa następstwa tronu w Egipcie jest o tyle uregulowaną, iż Porta chce uzyskać przyzwolenie mocarstw europejskich.

Turecja zrzekła się zbrojnej interwencji w Księstwach Naddunajskich, w nadziei, iż konferencja wynajdzie środek, godność jej przestrzegający. Książę Hohenzollern wystosował drugie pismo do Sultana, w którym oświadcza, iż obecne stosunki nie pozwalają mu na teraz przybyć do Konstantynopola, wkrótce jednak tamże udać się nie omieszka.

Podług wiadomości z Aten z 26. z. m. jest *Bulgaria* ciągle jeszcze uwięziony w Tesalonice. Podróż Króla do Korfu została wstrzymana. Gubernator Krety wydał proklamacyę, którą upomina wszystkich malkontentów zebranych w Kutzuntryi do powrotu; ci jednak oświadczyli, iż nie mogą się rozłączyć, dopokąd nieprzybędą dalsi jeszcze deputowani, z którymi mają wspólnie zanieść petycye do Sultana. Także w Smyrnie i w Gallipoli aresztowano greckich emisaryszów.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 2. czerwca. (Nowiny dworu.) Najjaś. Pan przybył przedwczoraj o godz. 7. zrana z Schönbrunnu do Wiednia i pracował w swoim gabinecie. Następnie Jego ces. Mość wraz z J. C. M. Arcyksiężętami znajdował się na procesyi Bożego Ciała. Najjaś. Pani dla słabości zdrowia nie mogła wziąć udziału w procesyi. Na procesyi znajdowali się także pp. ministrowie, kawalerowie orderów, burmistrz Dr. Zelinka, tudzież naczelnicy władz cywilnych i wojskowych. Celebrował Jego Eminencya kardynał Rauscher. Po procesyi Jego ces. Mość powrócił do burgo, przyjmował pp. ministrów i odbierał ich relacje i o godz. 1. w towarzystwie J. C. M. Arcyksięcia Franciszka Karola odjechał do Schönbrunnu. J. C. M. Arcyksiążę Ludwik Wiktor przybył przedwczoraj pociągiem kuryerskim do Salzburga. — J. C. M. Arcyksiążę Rainer przybył dn. 28. z. m. wieczorem z Botzen do Inspruku.

(Adres lojalności) miasta Pesztu do Najjaś. Pana wręczony został dn. 30. z. m. w południe panu Tawernikowi przez deputacyę złożoną z 40 obywateli. Na przemowę nadburmistrza Jego Excel. odpowiedział, że ten objaw lojalności mieszkańców Pesztu cieszy

go serdecznie, widzi w nim bowiem świetny dowód, że uczucia dla dynastji bardzo dobrze pogodzić się dają z życiem konstytucyjnym. I ja także, rzekł p. Tawernik, jestem przejęty temi uczuciami, a będąc dobrym patriotą mam się za szczęśliwego, że otrzymałem ten adres, i nieomieszkać jak najspieszniej złożyć go u stopni najwyższego tronu. Po oddaleniu się deputacyi Jego Excelencya przestał zaraz do Wiednia w drodze telegraficznej wiadomość o odebraniu adresu, poczem już o godz. 3. po południu otrzymał telegram wyrażający najwyższe zadowolenie Jego ces. Mości z tego objawu lojalności mieszkańców Pesztu.

(*Odjazd Królowej wirtenberskiej*) Królowa Olga odjechała dn. 30. z. m. o godz. 10 wieczorem osobnym pociągiem dworskim kolei zachodniej. O godz. 4 po południu był w burgu obiad pożegnawny, na którym znajdowali się oboje Najjaśniejsze Państwo, Królowa Olga i wszyscy tu obecni członkowie dworu. Po obiedzie Królowa pożegnała się serdecznie ze wszystkimi obecnymi. O godz. wpół do 10. Jej Mość Cesarzowa i Królowa wirtenberska wyjechały z burgu powozem czterokołowym. Następnie pojechał Cesarz Jego Mość, Arcyksiążę Karol Ludwik z małżonką i Książę wirtenberski z małżonką. W dworcu kolei zachodniej byli już obecni Arcyksiążę Karol Ferdynand, poseł rosyjski hrabia Stackelberg, konsul wirtenberski, namiestnik hrabia Choriński i kilku wysokich generałów. Przy pożegnaniu Królowa podała rękę każdemu z obecnych i kilkakrotnie uściskała Najjaśniejszą Panię. Następnie Najjaśniejszy Pan podał rękę Królowej Oldze, i wraz z Jej Mością Cesarzową odprowadził ją do wagonu, pocałował Królowę w rękę, i pomógł jej przy wsiadaniu. W kilka minut później pociąg ruszył.

Praga, 31. maja. Dziś odbyło się pierwsze posiedzenie stanowego komitetu pomocniczego. Podniesiono myśl założenia komitetów dam, i postanowiono odbyć examina szkolne wczesniej na przypadek potrzeby. Zebrała się osobna komisya dla wynalezienia gmachów właściwych na szpitala wojskowe. Wiadomość o zamknięciu szkół jest mylna.

Dziennik „Ostdeutsche-Post“ polemizuje ostro z urzędową wiedeńską Gazetą, która z powodu uwag, jakie zrobiła nad relacyą komisji kontroli długu państwa, obwinia o szerzenie ducha Bismarkowskiego w Austryi, nadto twierdzi, iż ministeryum Belcredi wahało się ogłosić owej relacyi tak, iż komisya spowodowana była udać się z bezpośredniem najniższym podaniem do Jego ces. Mości, i ogłoszenie relacyi nastąpiło dopiero w skutek wyraźnego polecenia Najjaśniejszego Pana. „Constitut. österr. Ztg.“ donosi, iż upoważniona została do oświadczenia, że „ministeryum Belcredi“ ani na chwilę nie wahało się ogłosić swą relacyę według przepisów prawa, ani też ogłoszenia tego wcale nie opóźniało, lecz dla samej już przyzwyczajności relacyę w ten czas dopiero ogłosić mogło, jak odebrało zawiadomienie, iż relacya znajduje się w rękach Monarchy, dla którego była przeznaczona. Że zaś bardzo krótkiej na to chwili było potrzeba, to dowiodło wczesne ogłoszenie relacyi.

C. k. ministeryum stanu upoważniło wszystkie przydyja krajowe do zawiadomienia dyrektorów, rektorów i dziekanów naukowych wyższych i średnich (uniwersytetów, instytutów politechnicznych, akademij sztuk pięknych, gimnazyj i szkół realnych), iż przyznaje się im prawo przyzwolenia na następujące ułatwienie tym młodzieńcom, co się wykażą, iż wstąpili jako ochotnicy do c. k. armii, lub do jakiego korpusu ochotników prawnie dozwolonego. Jeżeli uczniowie tacy zgłoszą się do jakichkolwiek egzaminów, poza terminem na egzamina te wyznaczonym, mają być do egzaminu niebawem przypuszczeni. W każdym razie może być uczniom uniwersytetów wydane świadectwo frekwencyi z bieżącego półroczca z doliczeniem tegoż półroczca w przepisany czas studyów, jeżeli studenci ci na prelekye dotąd pilnie uczęszczali i żadna przeciwko wydaniu tego świadectwa przeszkoda nie zachodzi. Studentom zaś instytutów technicznych wydane być ma właściwe i zasłużone świadectwo frekwencyjne aż do chwili ich wystąpienia z instytutu, które to świadectwo daje im prawo do złożenia każdego czasu egzaminu bezpłatnego z właściwego przedmiotu, jeżeli dotychczasowa ich frekwencya odbywała się bez zarzutu. Również studentom szkół sztuk pięknych, gimnazyj i szkół realnych wydane być mają świadectwa z uwolnieniem ich od uczęszczania do szkół w bieżącym półroczcu na podstawie dotychczasowego postępu w właściwych naukach.

„Gazetta uffiziale di Venezia“ z 24. maja zamieszcza obwieszczenie Namiestnika Królestwa Lombardo-weneckiego, zabraniające na podstawie apowaznienia ministeryalnego wywóz chleba, legumin, owoców strączkowych, wina, wódki, siana, słomy, drzewa opałowego i budulcu do państw włoskich.

Włochy.

„Giornale di Roma“ zamieszcza obszerny opis odwiedzin Papieża w kolegium polskiem, którego treść podaje „Czas“ jak następuje:

Papież zwiedzał w dniu 17. maja nowo ufundowane kolegium polskie. J. Św. chcąc ile można przyczynić się do utworzenia i nadania formy i trwałości instytutowi polskiemu ustanowił był komisya złożoną z kardynała Clarelli-Paracciani jako prezesa, z arcybiskupa tesalonickiego Jana Simeoni, do której dołączył prafata domowego Wawrzyńca Passerini jako sekretarza. Powyżsi członkowie komisji dotożyli wszelkiego starania i w przeciągu niepełna roku doprowadzili do skutku w części zamierzone dzieło. Z sum pochodzących z szczydliwości Ojca Św. i niektórych szlachet-

nych Polaków, rozpoczęli budowę nowego kolegium położonego pomiędzy *Forum Romanum* i ulicą *della Sallara Vecchia* czyli Leściołem Ś. Adryana i *via maurina*. Budowniczy Karetan Merichiani rozpoczął fakturę częścią użytkując mury już istniejące wabyte od zakonnych braci miłosierdzia, częścią wznosząc je z fundamentu i wznosił w jednym skrzydle kaplicę majra na około dwadzieścia pokojów dla alumnów i kwatery dla przełożonych. Komisya zapewniła dochody potrzebne dla alumnów z których kilku uposażonych zostało szczydliwością Ojca Św. zawezwała młodzież chrzącić mieć umieszczenie w zakładzie, postarała się o nauczycieli, zamianowała rektorem ks. Semeneńkę, i przedkładając sankcyi Papieża dzieła, otrzymała pochwałę i najwyższy dowód łaskawości jego w dozwoleniu mianowania zakładu tego papieskim. Skutkiem tym starz było, że 25. marca r. b. w święto Zwiastowania N. Panny mogła nastąpić inauguracya tego kolegium. Uroczystości tej doposała komisya w kaplicy pod wezwaniem N. Panny Niepokalanej i ś. Jana Kaptego. Prezes po ośpiwaniu *Veni creator* przemówił do alumnów kilku słowy, zwracając ich uwagę na wielkość dobrodziejstw, jakie otrzymują i obowiązek jaki mają, pracowania dla dobra kościoła polskiego i dla zbawienia dusz. Mała chorągiew przedstawiała na tej uroczystości inauguracyjnej wszystkie części Polski, z których młodzież tam się znajdowała.

Brakowało jeszcze do inauguracyi dzieła, aby Ojciec Św. zaszczycił je swoją obecnością, co też uczynił w dniu powyżej wskazanym. Przy wstępie Papież przyjmowany był przez komisya i rektora wraz z alumnami. J. Ś. pomodliwszy się w kaplicy zwiedził całe kolegium i wyraził swoje zadowolenie. Wszyscy przypuszczeni byli do ucałowania nóg jego, a z niektórymi alumnami raczył rozmawiać, zachęcając ich, aby wierni pozostali swemu powołaniu. W końcu udzieliwszy błogosławieństwa obecnym, opuścił kolegium wśród okrzyków zewnątrz i udał się do Watykanu.

Odwiedziny papieskie uwiecznione będą napisem ulozonym przez Jezuitę Antoniego Angellini i wyrzycym na marmurowej tablicy przy wstępie do kolegium pod popiersiem Papieża. Napis ten brzmi:

Pio IX. Pontifici maximo, cujus consilio et munificentia collegium polonum adolescentibus in ecclesiae tutamen et fidei amplificationem instituendis fauste feliciter inchoatum et pontificio nomine distinctum aedes ad in aedificandum. Cœmptae leges ad disciplinam attributae studiis excellendis. Cosultum Nicolaus Paraccianus, Clarellius cardinalis praeses collegio constituendo. Alexander Franchius Archiep. thesalin. Joannes Simeonius pronot. apost. a secretis. Parenti et auctori, qui beneficia humanitate cumulans, tanti operis primordia praesenti honestavit XVII. Kal. junias, anno 1866.

Niemcy.

(*Mowa tronowa Króla saskiego.*) Zuana już z telegramu mowa Króla saskiego, którą zagał dn. 28. maja posiedzenie sejmu w Dreźnie, opiewa dosłownie jak następuje:

„Panowie stanowi! W nieszczęśliwych czasach zebrałem Was do boku mego, kiedy zawikłania między dwoma mocarstwami zagrożają Niemcom krwawą wojną domową. Nie mogło być zadaniem państw niemieckich, nie mających w tem udziału, aby stojąc po jednej stronie spornej, wchodzić z nią w umowy, bez tylko starać się o utrzymanie pokoju, zawarowanego konstytucyą związkową i przywieść kwestye sporne do rozstrzygnięcia na drodze związkowej. Zadaniu temu, które i dziś jeszcze jest celem moich dążeń, starałem się w miarę sił moich podać się wspólnie z wieloma sprzymierzeńcami niemieckimi, na czele których Bawaryja; niezbędna atoli potrzeba było uczynić niejaki przysposobienia, abyśmy mogli siły nasze zbrojne oddać bez uszczerbku pod rozkazy związku. W skutek zarządzeń, zagrożony krokami militarnymi, zgłosiłem się do związku w duchu pojednawczym i pokojowym o jego pośrednictwo, ale zarazem powołałem pod broń wojsko moje, aby nie być zaskoczonym jaką niespodzianą zaczepką; gdyż mniej nawet połączny może być zhańbiony, jeżeli nie odpowie mężką odwagą na niesprawiedliwe pogroźki. Z chwalebna gorliwością pospieszyli urlopnicy i rezerwiści na moje wezwanie pod chorągwie, i z pełną pewnością oczekują po was, Panowie Stanowi i od waszego udowodnionego patriotyzmu, że pochwalicie środki, nie cierpiacie zwłoki i udzielicie mojemu rządowi upowaznienia co do tych finansowych kroków, jakich wymaga położenie rzeczy a przedewszystkiem zagrożony stan naszego handlu i przemysłu. Wszelako nie znikła jeszcze nadzieja pokojowego rozwiązania, a usiłowania moje zmierzają być nieprzerwanie do osiągnięcia tego zbawionego celu. Odpowiednio memu przekonaniu często stwierdzonemu, gotów będę z radością przystąpić do reformy konstytucy Związku, mającej nastąpić na drodze prawa i za udziałem reprezentantów narodu. Przyjście takiego dzieła do skutku, dla którego nie trzeba szczydliwie obopólnych ofiar, najlepiej broń nas będzie przed ponowieniem się tych smutnych stosunków. Silny miłością i wiernością mojego ludu, przeświadczony, że nie wyzywał w uczuciu nienawiści, lecz wytrwale obstawał za prawami jednego plemienia niemieckiego i jednego domu panującego, wyglądam z otuchą, co zmienny los przyniesie i ufam opiece Najwyższego w słusznej sprawie.“ Podczas odczytania mowy, przyjęto hucznie oklaskami ustępek: „gdyż mniej nawet połączny może być zhańbiony.“

Frankfurt, 30. maja. (*Związek niemiecki zaproszony na konferencyę paryżską.*) Dziennik „L'Époque“ zamieścił depezę, którą poseł francuski przy sejmie związkowym doręczył c. k. po-

słowi w sejmie prezydującemu, baronowi Ktbeck, z zaproszeniem na konferencye. W depeszy tej poseł francuski powiada, iż odebrał polecenie podać do sejmu związkowego następująca wiadomość: Zatarci, jakie wybuchły między Austryją i Prusami w sprawie szlezwicko-holsztyńskiej, stały się powodem obawy dla całej Europy. Opinia publiczna lęka się wybuchu wojny, w której tyle różnych interesów udział wzięść mogą. Francya, Anglia i Rosya nie mogą bez obawy zapatrywać się na walkę między państwami, z którymi zostają w przyjaźni. Najwznioślejsze pobudki spowodowały mocarstwa te do pomyślenia o środkach mogących usunąć podobne niebezpieczeństwo.

Trzy mocarstwa rozpoczęły pod tym względem obrady w duchu pokoju i pojednania, i zgodziły się na zaproszenie do wspólnych obrad rządów w sporze między sobą będących, to jest Austrii, Prus, Włoch i związku niemieckiego. Przedmiot obrad wynika sam z siebie. Idzie o pokojowe załatwienie na drodze dyplomatycznej kwestyi Ksiestw zaelbiańskich, kwestyi sporu włoskiego, a w końcu kwestyi reformy związku niemieckiego, o ile kwestye te dotyczyć mogą równowagi europejskiej. Jeżeli najdostojniejszy związek niemiecki zgodzi się na wzięcie udziału w tych obradach, pełnomocnik jego mógłby się przyłączyć do pełnomocników Francyi, Anglii i Rosyi.

Depesza ta z dnia 28. maja datowana, kończy się następującymi słowy: „Rząd cesarski ufa, iż mocarstwa, które się w chwili obecnej przygotowaniem do wojny zajmują, przygotowania te wstrzymają, chociażby sił swoich zbrojnych na teraz do stopy pokoju zredukować nie chciały.“

Ameryka.

(Wiadomości z południowej Ameryki.) Telegram z Limy z dnia 27. kwietnia donosi, iż flota hiszpańska przybyła do portu Callao. Admirał hiszpański zawiadomił rząd peruański, iż z dniem 1. maja rozpocznie kroki nieprzyjacielskie, a blokadę rozpocznie w dniu 3. maja. Składy towarów usunięto przed niebezpieczeństwem.

Z Walparaiso donoszą pod dniem 16. kwietnia, iż blokada ustała a flota hiszpańska ku północy odpłynęła.

KRONIKA.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym). Kradzieże. W lipcu 1865 J. Terech z Ostrowiec sprzedał swój grunt za 2700 zlr. Stanisławowi Schlainda i Sebastyanowi Mazurowi, którzy niezwłocznie osiedli na gruncie, gdzie i Terech ze swoim teściem jeszcze zostawał. Dnia 5. sierpnia w nocy skradziono Terechowi z zamkniętej skrzyni reszłę powyższej sumy w kwocie 919 zlr. W kilka dni potem, żona Schlaindy znalazła w stajni wspólnej ukryty pod słomą nowy pulares z 851 zlr. i po znakach na banknotach poznała, że to są pieniądze skradzione Terechowi. Nie mówiąc nikomu oddała pieniądze wójtowi, Krzysztofowi Meder, który zaraz udał się do Lubaczowa i chodząc od sklepu do sklepu dowiedział się nareszcie, że pulares ten kupił nieznamy włościanin, który sądząc z opowiadania kupeca, tak właśnie wyglądał jak Mazur. Meder udał się do sądu, i Mazur jako podejrzany o kradzież wzięty pod śledztwo, stał dnia 29. z. m. przed kolegium 5 sędziów (prezd. radzca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. rad. sąd. kr. i prok. pań. p. Danek, obrońca p. adw. kr. Dr. Pfeiffer). Sebastyan Mazur z Opaliniec w obwodzie rzeszowskim, 37 lat liczący, żonaty, ojciec 3 dzieci, obrz. rzkt. już przy wojsku 2 razy karany za kradzież, wypierał się kradzieży tak w śledztwie jak i na rozprawie ostatecznej, i przytaczał na swoją obronę okoliczności, które się okazały fałszywymi. Zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa skazany został na 5 lat cięż. więzienia.

W lesie pod Kukizowem, w powiecie kulikowskim przyszło do bitki pomiędzy włościanami a służącymi dworskimi grabiącymi ich konie. Kucharz dworski został ciężko a inny służący lekko poraniony. Na rozprawie ostatecznej d. 29. z. m. włościanie z Kukizowa, Andruch Oiejuk, 25 l. stan. wol. obrz. gr. kt., Paweł Salak, 20 l. ob. gr. kt. stan. wol. i Hryc Salak 25 l. obrz. gr. kt. stan. wol. skazani zostali zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa na 3, 4 i 2 miesiące więzienia. Jeden z współ winnych podlega jurysdykcji wojskowej (prezd. rad. sąd. kr. p. Dzierżyński, oskarz. rad. sąd. kr. i prok. pań. p. Danek).

W październiku 1865 pewna pani przybyła ze wsi do Lwowa na mieszkanie; gdy jej sprzęty zdejmowano z wozów nadszedł nieznamy, mieniący się być stolarzem Edwardem Just i nastroczył się do reperacyi sprzętów. Gdy mu powierzono tę robotę, przyszedł z narzędziami ale wkrótce pozostawwszy je zniknął. Jednocześnie zniknął także z pokoju zegarek wartości 50 zlr. i pulares z 3 zlr. stolarza nie zdołano odszukać, dopiero później przytrzymany został przy sprzedaży bielizny, która jak się później pokazało była skradziona. Edward Just ze Lwowa, 29 l. stan. wol. ob. rz. kt. stolarz, już 2 razy przy wojsku karany za kradzież, stał przed sądem dn. 30. z. m. i wypierał się wszystkiego utrzymując, że tej pani która go skarży nie widział nigdy. Zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa skazany na 2 lata cięż. więz. zapowiedział rekurs. (Prezd. rad. sąd. kr. p. Mogielnicki, oskarz. zastep. nadprok. państwa p. Lidl.)

Włościanie Wasyl Małnowicz 38 l. i Karpa Klimeczap 44 l., w styczniu b. r. w nocy skradli świnie z otwartego chlewu w Łukawcu pod Lubaczowem, za co na rozprawie ostatecznej w d. 30. z. m. skazani na 2 i 3 miesiące cięż. więzienia, przyjęli wyroki (prezd. radz. sądu krajow. p. Jorkasz, oskarz. zast. nadprok. pań. p. Lidl.)

Ciężkie obrażenie ciała. Danilo Ponachód 58 l. nigdy nie karany i Iwan Panachód 24 l. stanu wolnego już karany za sprzeniewierzenie i pobicie, obadwaj obrz. gr. kt., włościanie z Obroszyna, za poranienie kobiety kijami, skazani na rozprawie d. 30. z. m. na 3 i 6 miesięcy cięż. więz. przy-

jeli wyroki. (Prezd. radz. sąd. kr. p. Ortyński, oskarz. zast. prok. pań. pan Buszak, obrońca pan adw. kraj. Dr. Rapaport.)

Prokop Jan z Dobraczyna w powiecie bełzkim, 48 l. liczący, st. wol. ob. gr. kt., wyrobnik, już 3 razy karany kryminalnie za kradzież, skazany został na rozprawie d. 30. z. m. za kradzież rzeczy z miejsca zamkniętego na 15cie miesiący cięż. więz. (prok. prop. 2 lata) i przyjął wyrok (prezd. rad. sąd. kr. p. Kolasiński, oskarz. rad. sąd. kraj. i prok. pań. p. Danek, obrońca pan adw. kr. Dr. Hofmann.)

(Nieszczęsny wypadek.) We Lwowie dnia 1. b. m. o godz. 7. wieczór cieśla pracujący w domu pod L. 426³/₄ spadł na ulicę z balkonu, który naprawiał, i ciężko stłuczony, odwieziony został do szpitalu.

— D. 30. z. m. zamknięta została wystawa krakowskiego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych. Losowanie zakupionych przez Dyrekcyę obrazów i sprawozdanie z całorocznych czynności, zapowiedziane na dzień 7. czerwca, na godzinę listą. Na to posiedzenie w lokalu Towarzystwa odbyć się mające, tylko akcyonaryusze przybyć mogą.

(Pożary.) W Szlachcińcu w powiecie ihrowickim d. 14. z. m. spalił się włościański budynek gospodarski, dwa zaś musiano rozebrać dla przetrwania pożaru. Szkoda wynosi 95 zlr. w. a. Ogień miał być podłożony.

W Busku d. 24. z. m. w nocy spalił się dach na domu tudzież ruchoomości, które znajdowały się w sieni. Szkoda wynosi 139 zlr. w. a. Ogień miał powstać przez nieostrożność. Przy gaszeniu ognia odznaczył się szczególnie żandarm Wincenty Ruprecht.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ogłoszenie.

Komitet c. k. Towarzystwa gosp. gal. podaje do powszechnej wiadomości, że za pozwoleniem wys. ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 23go grudnia 1865 l. 17.997/1223 wejda w życie w roku przyszłym (1867) w Zakładzie roln. naukowym Dublańskim egzamina prywatne dla *praktykantów gospodarstwa wiejskiego*, którzy w rzeczonym Zakładzie nauk nie pobierali, wszelakoż trzechletnią przynajmniej nieprzerwaną praktyką gospodarczą wykazać się są w stanie.

Przedmioty, z których kandydaci do egzaminów zgłaszać się mogą, są następujące: Rolnictwo, chów zwierząt domowych, administracya wiejska, ogrodnictwo i sadownictwo, pszczelnictwo, leśnictwo w ogólnym zakresie, chów jedwabników, tudzież nauki pomocnicze, jako to: chemia zastosowana do rolnictwa, technologia gospodarska, miernictwo, niemniej rachunkowość pojedyncza i podwójna zastosowana do przemysłu gospodarskiego.

Porządek co do zdawania egzaminów stanowi się następujący:

a) Kandydat poddający się egzaminowi z nauki rolnictwa winien równocześnie zdawać naukę chowu zwierząt domowych. b) Chów zwierząt domowych, ogrodnictwo i sadownictwo, tudzież pszczelnictwo mogą być zdawane osobno, bez połączenia z innymi przedmiotami. c) Wszystkie inne tu nie wymienione przedmioty tylko w połączeniu bądź to z nauką rolnictwa, bądź też z chowem zwierząt.

Egzamina te odbywać się będą pierwszych dni miesiąca marca każdego roku. O bliższych szczegółach i warunkach podana będzie przez dzienniki osobna wiadomość swojego czasu.

Z Komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic.

Lwów, 28. maja 1866.

Ostatnia poczta.

Berlin, 2. czerwca. Co do wiadomości dziennikarskiej o propozycyi Bawaryi, ażeby w razie wojny między Austryją i Prusami zneutralizować twierdze związkowe, oddalić wszystkie pruskie i austryackie załogi zastąpić wojskami innych państw niemieckich powiada „Nordd. Allg. Ztg.“, że Prusy nie mają nic przeciw temu wnioskowi, ponieważ pragną pozostać w dobrem porozumieniu ze wszystkimi członkami związku niemieckiego. — Inny telegram z Berlina z 2go b. m. powiada: Wiadomości otrzymane tu z Paryża przedstawiają w wątpliwem świetle zebranie się konferencyi z uczestnictwem wszystkich zaproszonych, ponieważ odpowiedź Austrii stawia warunek, ażeby nie obradowano nad Wenecyą. (Biuro korespondencyjne dodaje do tego następującą uwagę: Jak dalece wiarogodną jest ta wiadomość, pokazuje się już ztąd, iż c. k. rząd nie miał nawet potrzeby stawiania takiego warunku, ponieważ depesza zapraszająca dworów francuskiego, angielskiego i rosyjskiego nie wspomina nawet o Wenecyi).

Paryż, 2. czerwca. Lord Clarendon, książę Gorczakow, hr. Bismark i generał Lamarmora oznajmili urzędownie, iż przybędą wkrótce na otwarcie konferencyi do Paryża. — „Memor. diplom.“ oświadcza, że ogłoszony przez biuro Reutersa austryacki program kongresu jest fałszywy. Ten sam dziennik dowiadyuje się z Berlina, że Król Wilhelm wzbraniał się znowu podpisać traktat przymierza z Włochami. Tylko Bismark i Govone mieli sami podpisać nowy protokół, który dawniejsze umowy przedłuża na dalsze trzy miesiące.

Nowy York, 24. maja. Flota hiszpańska chciała 2. maja bombardować Kallao, ale po czterogodzinnej walce odparły ją baterye nadbrzeżne. Dwa pancerne okręta hiszpańskie są niezdolne do boju, admirał Nunez jest ranny. Peruwianie stracili 60 zabitych, między tymi ministra wojny i 120 ranionych.

